

fransk Sukker. Jeg siger altsaa, at jeg vedkender mig fuldstændig, at Grundene til, at man den Gang tilstod det danske Sukker en saa bethdelig mindre Afgift, end den, det fremmede indførte maatte betale, ere ikke til Stede nu, eller i alt Fald ikke i nogen bethdelig Grad, men der er i Tidens Løb oppvokset det andet ved Siden af, at de fremmede Sukkere nu gaa ind med en Indførelsespræmie, som man den Gang ikke anede eller i alt Fald ikke talte om. Jeg mener, at det dog er rigtigt at holde sig til de fattigste Forhold, saaledes som de ere, i Stedet for at søge op i Fortiden, hvad der kan være Grunden til, at den og den Bestemmelse er tagen. Jeg tror ikke, at det kan omvistes, at det vilde være i allerhøjeste Grad Uret imod de danske Sukkerfabrikker, om man nu i nogen Maade vilde formindste den Beskyttelse, som er givet dem derved, at de svare en Produktionsafgift, som er mindre end Tolden af de fremmede Sukkere. Jeg vilde formene, at naar man tager Hensyn, ikke blot til denne Fabrikations Omfang, men ogsaa til dens Betydning for andre Produktionsvirksomheder, for Landbruget, kunde det vel endogaa være forsvareligt at gaa noget videre i Beskyttelse for denne Fabrikation end til det, man for Oieblikket faar paa. Men hvad jeg bestemte vil gøre gældende, er, at det vilde være uforvarsomt i mindste Maade at ville formindste den Beskyttelse, den danske Sukkerfabrikation i dette Øjeblik har.

Harald Jensen: Da de 3 foreliggende Forslag mere eller mindre forudsætte en Olfkat, skal jeg tillade mig ganske kort at tilbagefalde min Udtalelse ved Sagens første Behandling i Grindring. Jeg udtalte den Gang, at jeg ansaa en Olfkat for en uretfærdig Skat, fordi den fortrinsvis vil hvile paa den arbejdende Befolkning, og at jeg ansaa den for en demoraliserende Skat, fordi den vil drive den store Arbejderbefolkning bort fra et bedre Nudelsesmiddel til et flettere og mere demoraliserende. At man samtidig ved den gaar i en forfejlet Retning med Hensyn til Beskatningen, kunde maaske ogsaa paatales her, idet man derved lægger Skat paa et udelukkende indenlandsk Produkt, saa at man stiler hen til den Tid, da man havde en Ukeisebør staaende udenfor Købstederne, hvor Landboerne skulde betale Ukeise, og den indenlandske Produktion saaledes blev bestattet. Det kunde ogsaa paapeges, at denne Skat saa temmelig fremtræder som en ren Klassestat, idet den ikke paalægges efter Alkoholinholdet eller Varens Verdi, men netop rammer den Være, der bruges af Ar-

bejderne og den store Middelstand, medens man til den ene Side lader Brændevin og til den anden Side Vin gaa fri. Dertil kommer, at dette Lovforslag, som det fremkom fra først af, og ogsaa som det er ændret, i politisk Henseende slaar vor egen Umyndighed fast. Dog, det skal jeg nærmere komme til siden. Naar jeg trods alle disse Betæneligheder har været Medforslagsstiller til en Ændring, som man ogsaa kan sige har Betingelse i sig for en Olfkat, har det selvfølgelig sin Grund, og Grunden er da den, som oftere er bleven udtalt her i denne Sal, at den politiske Konvention, der er foregaaet i den senere Tid, maa forudsættes at være saa fremstreden, at Olfkatten er givet, og at det, naar det er saa, maa være Opgaven at søge at faa denne Olfkat anvendt paa en Maade, der er mere retfærdig og mere gavnlig for dem, der skulle betale den, end Tilfældet er efter det foreliggende Forslag. Dette turde blandt andet være Grunden dertil. Naar det altsaa er en Forudsætning, at en Olfkat kommer, maa man se, at der er stor Forskel paa den Maade, hvorpaa denne Olfkat er affattet i de forskellige Forslag. I det Forslag, der er fremsat af Høretallet i Udvalget i Forening med Højre, forudsættes denne Olfkat at være et Gode, den fremstilles som noget, der maa tilstræbes, noget, man gerne vil have, hvorimod den Side, til hvilken jeg i dette Øjeblik nærmest hører, betragter Olfkatten som et Onde, saa at man, naar den endelig kommer, maa søge at afværge dens største Uretfærdigheder. Allerede af disse Grunde har jeg været med til at stille Alderdomsforsørgelsesforslaget som Ændringsforslag til dette Forslag, men som ærede Medlemmer ville se af Slutningen af dette Mindretals Betænkning, have Mindretallets Medlemmer forbeholdt sig at tage Standpunkt ogsaa til dette Ændringsforslag. Det kan se ganske mærkeligt ud, at jeg saaledes er Medforslagsstiller til en Ændring, hvis to Hovedprincipper, nemlig Olfkatten og Alderdomsforsørgelsen, jeg bægge ser mig nødsaget til at tage Forbehold imod. Men man maa saa ogsaa erindre, hvorledes Sagen er fremkommen, og jeg skal da henpege til, at jeg som Medlem af bægge disse Udvalg fandt det rigtigt at være med til at flytte dette Alderdomsforsørgelsesforslag fra dets Udvalg hen til dette, saaledes at det hurtigt mulig kunde komme ned i Salen igen, og vi atter her i Salen kunde komme til at debattere dette store Spørgsmaal. Jeg havde saa meget mere Grund dertil, som man allerede begyndte at tale om, at inden dette Lovforslag kom fra Udvalget, inden der kunde være Tale om at faa Alderdomsforsørgelsen frem,